

Ενόψει της αξιολόγησης της Τουρκίας τον προσεχή Δεκέμβρη –ως ακόμη ενός σταθμού αποενοχοποίησής της για τα πολλαπλά περιφερειακά εγκλήματα της και τα κατά της Κύπρου διαπραχθέντα– αναδύεται η υποκρισία του διεθνούς και του ευρωπαϊκού παράγοντα που ασμένως και πολλές φορές αποκάλυπτα αποπειρώνται να εκφοβίσουν, να εκβιάσουν και να εκμαιεύσουν από τον Κυπριακό Ελληνισμό αποδοχή και συνυπογραφή συμφωνιών τέτοιων (δια των λεγομένων συνομιλιών Χριστόφια – Ταλάτ) που θα σφραγίζουν (1) την εκ του ασφαλούς προέλαση της Τουρκίας στην Ε.Ε. και (2) τη γρήγορη «διευθέτηση» του Κυπριακού με βάση τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις του αμερικανοβρετανικού σχεδιασμού στην περιοχή και την πλήρη εξυπηρέτηση των επεκτατικών συμφερόντων της Άγκυρας.

Καθόσον αφορά την Κύπρο: Η αίσθηση –και η γνώμη– του κοινού είναι πως έχει μπει σε μια λαβίδα η κυβέρνηση Χριστόφια από την οποία πιθανότατα δεν θα μπορέσει (ή και δεν θα θελήσει) να απαγκιστρωθεί.

Ο φόβος αυτός ενισχύεται – δυστυχώς από τις μέχρι σήμερα δράσεις κυβερνητικών υψηλών στελεχών και εκφραστών της φιλοσοφίας του «Σχεδίου Ανάν» που είναι διακλαδωμένοι σε νευραλγικά πόστα (για να μην αναφέρω σε πόσα, αμέτρητα)· απλώς ας αναφερθούν οι Επιτροπές Εργασίας γύρω από τον κ. Χριστόφια· και ας αναφερθεί –και σημειώστε το– η τάχιστα ανατροπή των δεσμεύσεων της 8ης Ιουλίου που πέτυχε ο Παπαδόπουλος με τις υπογραφές Ταλάτ και έκτοτε:

(α) Μπήκε ο κ. Χριστόφιας και οι πέριξ αυτού σε ατέρμονες «συνομιλίες» με τον Ταλάτ, χωρίς να έχει ξεκαθαρίσει η βάση αυτών των συνομιλιών, ούτε και οι αρχές επ' αυτών.

(β) Και πριν αρχίσουν αυτές, παραχωρήθηκαν «γενναίες προσφορές» προς τους Τούρκους (όπως διατυμπανίστηκε από τον πρόεδρο) *arriori*, δηλαδή η παραμονή π.χ. 50.000 εποίκων, η εκ περιτροπής προεδρία κ.τ.λ., για τις οποίες ήδη από βδομάδες τώρα υπάρχει μεγάλος θόρυβος και διαφωνίες από όλα τα κόμματα πλην του ΑΚΕΛ, το οποίο συνεχώς υπεραμύνεται αυτών των «προσφορών» που σαφώς αποτελούν καίριο πλήγμα και θανατηφόρα εκτροπή από θέματα αρχών, ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων, όπως αυτά θεμελιώνονται από τη Χάρτα Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του πολίτη. Και όζουν ρατσισμού.

γ) Κορυφαία μεταξύ των «προσφορών», η εκ περιτροπής προεδρία, την οποία οι Τουρκοκύπριοι εξασφάλισαν δια χειρός Χριστόφια! Η τελευταία επίσημη απογραφή τοποθετεί τους Τ/Κ στο 18%. Ο πληθυσμός των Τ/Κ έχει –ως εκ των διαπιστώσεων– μειωθεί σε πραγματικούς αριθμούς στις 90,000, αλλά και ως ποσοστό περίπου στο 11% του συνολικού πληθυσμού. Συνεπώς η εκ περιτροπής προεδρία είναι και άδικη και αδικαιολόγητη. Γιατί –ας πούμε– μια μειονότητα του 18% (ή του πραγματικού 11%) να δύναται –και θα παίρνει– αποφάσεις (εκτελεστικές), με ταυτόχρονη φίμωση του 82%; Να χαρίζεται το πηδάλιο του κράτους σε μια μειονότητα, για να αποφασίζει για ολόκληρο το λαό! Και μάλιστα υπό συνθήκες πονηρές...

Τα πράγματα γίνονται ακόμη χειρότερα με τη «γενναιόδωρη» στάθμιση: Επειδή οι Τ/Κ είναι 20% και θα συμμετέχουν κατά 20% στην εκλογή Ε/Κ προέδρου, τότε κι εμείς να συμμετέχουμε κατά 20% στην εκλογή του δικού τους εκπροσώπου (και εκ περιτροπής προέδρου). Αυτό, τι σημαίνει; Και αφού ισχύει η αρχή «ένας πολίτης, μία ψήφος», γιατί θα πρέπει οι Ε/Κ να συμμετέχουν κατά 20% μόνο; Όμως, ξέρουμε τι είναι «στάθμιση»; Σημαίνει ότι εφόσον το ποσοστό των Τ/Κ είναι 20% τότε, με τη στάθμιση, κάθε ψήφος των Ε/Κ θα αξίζει το 1/16 μιας Τ/Κ ψήφου! Κάθε 16 Ε/Κ δηλαδή, θα κάνουν 1 Τ/Κ, κύριοι. Αλλά, αυτά είναι δημοκρατία; Είναι σεβασμός ατομικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Παραπλανητικά ο πρόεδρος παραπέμπει για τη στάθμιση στις προτάσεις μας του 1989. Και σ' αυτές προβλεπόταν στάθμιση. Αλλά διασφαλιζαμε ότι ο πρόεδρος θα εκλέγεται πάντοτε από την Ε/Κ πλειοψηφία. Και δεν υπήρχε και καμιά περίπτωση περιτροπής στην προεδρία. Ο κ.

Χριστόφιας πήρε ό,τι χειρότερο από το παρελθόν και το ταίριαξε με την επικίνδυνη έμπνευσή του για εκ περιτροπής προεδρία, χωρίς να ρωτήσει τους υπόλοιπους.

Πορεύεται άραγε η Κύπρος προς μια δουλεία χειρότερη από αυτήν που της επεφύλασσε το σχέδιο Ανάν;

(δ) Ακανθώδη θέματα όπως αυτό του εποικισμού, της επιστροφής και της απελευθέρωσης από τον κατοχικό στρατό δεν συζητούνται. Και εφόσον αυτά που καίνε την Άγκυρα και την εκθέτουν ως κατοχική δύναμη (αφού σ' αυτά παραμένει άτεγκτη και σκληρή) εμείς δεν τα διεκδικούμε στις «συνομιλίες», αλλά μόνο τα επουσιώδη, όπως π.χ. περί Συμβουλίων, περί κυβερνητικής σύνθεσης και λειτουργίας της, ή τη σύνθεση των δικαστηρίων, ή τα οικονομικά γενικώς και όχι την ουσία της Οικονομίας και άλλα, καταλαβαίνετε ότι αυτά θα θεωρηθούν κινητικότητα και πρόοδος που δεν πρέπει να διαταραχθεί με αποφάσεις το Δεκέμβρη!

Μάλιστα η συνυπογραφή «μας» στη λεγόμενη «Συνθήκη της Λισαβόνας» και στην παραχώρηση του δικαιώματος αυτοεξαίρεσης της Τσεχίας που σφράγισαν οι «27» της Ε.Ε. (όπως και αυτού της Ιρλανδίας) αποτελεί ένα επικίνδυνο προηγούμενο πρωτογενούς δικαίου, που θα αξιοποιήσει σύντομα η Τουρκία. Αυτά τα προηγούμενα, παράγουν και τη στέρηση του δικαιώματος των προσφύγων να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και για θέματα της περιουσίας, που σήμερα –δυστυχώς– συζητούνται «κριτήρια», άκουσον άκουσον, ταξινόμησης των περιουσιών στα κατεχόμενα! Για να εκφυλιστεί το δικαίωμα και να διαγραφούν οι περιουσίες των προσφύγων, χωρίς δικαίωμα λόγου σ' αυτούς.

(ε) Ταυτόχρονα, τα Ηνωμένα Έθνη με τους αντιπροσώπους του έχουν επιδοθεί σε μια άνευ προηγουμένου προπαγάνδα προώθησης των τουρκικών θέσεων, τις οποίες εμφανώς υιοθετούν και εδώ και στο εξωτερικό και οργανώνουν και συναντήσεις με σωρεία πολιτών στους οποίους προβαίνουν σε πλύση εγκεφάλου για την επερχόμενη λύση. Οι κινδυνολογίες δεν λείπουν βέβαια (όρα Ντάουερ).

(στ) Έχουν συσταθεί δεκάδες πλατφόρμες «λύσης» δικαιοδικές, Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις μεικτές ή ξεχωριστές, που χρηματοδοτούνται από ταμεία της Ε.Ε. και τον ΟΗΕ για να... πουλήσουν τη λύση, που υποτίθεται δεν έχει επιτευχθεί ακόμα.

(ζ) Έχουν ενταθεί οι τεχνητές επαναπροσεγγιστικές εκδηλώσεις, που η φιλοσοφία όλων είναι το Ανανικό κατασκεύασμα και επιδοτούνται επισήμως.

(η) Το Υπουργείο Παιδείας –ενδεικτικά– περνά Ανανικές φιλοσοφίες, η ΑΚΕΛική ΕΔΟΝεολαία το ίδιο πράττει. Και το ΡΙΚ (και όχι μόνο) επιδίδεται στην πλύση εγκεφάλου του κοινού. Σάλος έγινε με τις μεροληπτικές εκπομπές – παραθυράκια του, όπου καλούνται πρωταγωνιστές στο Σχέδιο Ανάν και προπαγανδίζουν ή κινδυνολογούν.

(θ) Εκδίδονται και τρεις εφημερίδες γνωστές για το ρόλο τους στο Σχέδιο Ανάν, που σαφώς και προκλητικά «πουλούν» λύση και στηρίζουν τα τεκταινόμενα κατά της Κύπρου και προβάλλονται εν είδει κινδυνολογίας και συστάσεων από τον αμερικανοαγγλικό και τουρκικό παράγοντα, λες και κάποιοι δημοσιογράφοι αυτό είναι εντεταλμένοι να πράττουν.

(ι) Τα κόμματα –πλην του ΑΚΕΛ– εν διασπάσει, ομιλούν τη δική τους γλώσσα και συνθέτουν μια αξιολύπητη αντιπολίτευση (όντας και συγκυβέρνηση κάποιοι). Έχουν απαξιωθεί από τους πολίτες και αγωνίζονται σήμερα (όχι όλα όμως) να επανεύρουν την εγκυρότητα και την αξιοπιστία τους.

(κ) Το Κυπριακό έχει εντέχνως αποκοπεί από το διεθνή παράγοντα με το γνωστό σύνθημα Χριστόφια της «κυπριακής λύσης από τους Κύπριους» (αγγλικής έμπνευσης και φρασεολογίας), ενώ ο ρόλος του ΔΗΣΥ και Αναστασιάδη αποτελείται από μια παράδοξη σύνθεση θέσεων και κινήσεων, που θα ‘λεγα ότι στην ουσία και στη φιλοσοφία ενισχύει τις κινήσεις ΑΚΕΛ – Χριστόφια στο Εθνικό και στην ακολουθούμενη πορεία τους.

Από όλο το σκηνικό και θέατρο που παίζεται, λείπει ο ρόλος του πολίτη. Διότι δεν συμφέρει σε κανένα από αυτούς. Ο λαός δεν έχει τρόπους να εκφραστεί και αναμένει... το δημοψήφισμα σε κάποιο «Σχέδιο κατάργησης της Κυπριακής Δημοκρατίας» που θα του πλασάρουν. ΑΝ το βάλουν σε δημοψήφισμα βέβαια.

(λ) Ο Ελλαδικός παράγοντας. Όντας απαξιωμένος και ουδέτερος έως εχθρικός για την Κύπρο, δεν χαίρει αξιοπιστίας. Ο δε κ. Παπανδρέου –βασικός εκβιαστής, αυτός και οι στενοί του συνεργάτες, στο Σχέδιο Ανάν– ούτε μας εμπνέει, ούτε μας πείθει. «Συμπαρίσταται» σήμερα στο Χριστόφια, διότι αυτό βολεύει και τους δυο!

(μ) Και κλείνοντας: Υπάρχει η αδιόρατη αίσθηση η έντονη πως πολλά –που τα υποψιαζόμαστε– και σοβαρότερα από αυτά που μας «διαφημίζουν», δεν μας έχουν ανακοινωθεί. Κάπου υπάρχει η εντύπωση ότι πολλά έχουν συμφωνηθεί ή τροχοδρομηθεί, είναι τα χειρότερα και όταν θα έρθει γι' αυτούς η ώρα θα μας τα παρουσιάσουν. Όταν δεν θα υπάρχει πια ο χρόνος καμιάς αντίδρασης του λαού (που θα είναι μέχρι τότε –ίσως– αρκούντως διαβρωμένος).

Για μένα όλα είναι καθαρά και επικίνδυνα. Οι μεθοδεύσεις και οι στόχοι –και με τη «δική» μας ανοχή, αν όχι και συνενοχή– οδηγούν στην κατασκευή ενός προτεκτοράτου που θα καταλήξει σε καθεστώς Ίμβρου και Τενέδου ή Αλεξανδρέτας. Ο εχθρός ήδη ασκείται και στα δικά μας μυαλά. Οι δε αντιδράσεις, μέχρι στιγμής χλιαρές. Αν τα διαφωνούντα –και συγκυβερνώντα– κόμματα, δεν αποχωρήσουν από την κυβέρνηση και δεν αναλάβουν συλλογικά τις ευθύνες που απορρέουν από τα όσα καταγγέλλουν ότι διαπράττονται και δεν προκαλέσουν πολιτειακή κρίση και δεν αποτελέσουν έγκαιρη τροχοπέδη στον κατήφορο που καταγγέλλουν, τότε τι;

ΤΟ ΠΥΘΙΑΚΟ λεχθέν από το ΑΚΕΛ (όταν τα βρήκε σκούρα με τα μέλη του στο Δημοψήφισμα του 2004) «... ψηφίζουμε ΟΧΙ για να τσιμεντώσουμε το ΝΑΙ», αποκαλύπτει

Επικίνδυνες εξελίξεις ενόψει, στο Κυπριακό

Συντάχθηκε απο τον/την ΕΚΚΕ

Σάββατο, 28 Μάρτιος 2015 14:00 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 28 Μάρτιος 2015 14:04

άραγε κάτι, σε σχέση με τα όσα επικίνδυνα διαδραματίζονται σήμερα;

Λευκωσία, Νιόβρης 2009

του Α. Φρυδά, Νομικού – τ. Δημάρχου Μόρφου (Κύπρος)

Το παραπάνω άρθρο δημοσιεύθηκε στο Κόκκινο Δελτίο 11/09